

Bryssel den 24 november 2016
(OR. en)

14728/16

LIMITE

JAI 977
DROIPEN 190
COPEN 353
CODEC 1711

**Interinstitutionellt ärende:
2015/0281 (COD)**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)
Föreg. dok. nr:	14673/16
Komm. dok. nr:	14926/15
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av terrorism och om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism (första behandlingen) = Bekräftelse av det slutliga kompromissförslaget inför en överenskommelse

Kommissionen lade den 3 december 2015 fram sitt förslag (dok. 14926/15) till direktiv om uppdatering av nu gällande rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism.

Rådet (rättsliga och inrikes frågor) nådde den 11 mars 2016 fram till en allmän riktlinje (dok. 6655/16) om förslaget till direktiv.

Europaparlamentets LIBE-utskott höll sin vägledande omröstning den 4 juli 2016.

Sedan det inledande trepartsmötet i juli har sju trepartsmöten hållits, från och med september med tätare mellanrum. Vid det senaste trepartsmötet den 17 november 2016 nåddes en preliminär överenskommelse om texten, som återges i bilaga 1¹.

¹ Texten har markerats i enlighet med de gällande kraven för juristlingvisternas efterföljande granskning.

I kompromisspaketet med Europaparlamentet ingår ett gemensamt uttalande från rådet, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, som återges i bilaga 2. Europaparlamentet och kommissionen ställer sig bakom texten så som den nu föreligger.

Europaparlamentets föredragande, Monika Hohlmeier, har bekräftat att hon kommer att kunna lägga fram detta kompromisspaket för LIBE för bekräftelse den 5 eller den 8 december.

Coreper uppmanas därför att

- a) bekräfta den slutliga kompromisstexten till förslaget till direktiv och det gemensamma uttalandet, som återges i bilaga 1 respektive bilaga 2 och
- b) att ge sin ordförande i uppdrag att genom det sedvanliga brevet meddela Europaparlamentet bekräftandet av den politiska överenskommelse i rådet, i syfte att nå en överenskommelse vid första behandlingen.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

av den

**om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF om
bekämpande av terrorism och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF om
*informationsutbyte och samarbete när det gäller terroristbrott***

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1 ■ ,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen bygger på de universella värdena människans värdighet, frihet, jämlikhet och solidaritet samt respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Den grundar sig på den demokratiska principen och rättsstatsprincipen, principer som är gemensamma för medlemsstaterna.
- (2) Terroristhandlingar är en av de allvarligaste kränkningarna av de universella värdena mänsklig värdighet, frihet, jämlikhet och solidaritet samt åtnjutandet av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, som Europeiska unionen bygger på. Det är också en av de grävsta formerna av angrepp på demokratin och rättsstatsprincipen, principer som är gemensamma för medlemsstaterna och på vilka Europeiska unionen är grundad.

- (3) Rådets rambeslut 2002/475/RIF² är hörnstenen i de straffrättsliga insatserna för att bekämpa terrorism. En rättslig ram som är gemensam för alla medlemsstater och i synnerhet en harmoniserad definition av terroristbrott tjänar som ett riktmärke för informationsutbyte och samarbete mellan de behöriga nationella myndigheterna inom ramen för rådets rambeslut 2006/960/RIF³, rådets beslut 2008/615/RIF⁴, rådets beslut 2005/671/RIF⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013⁶, rådets rambeslut 2002/584/RIF⁷ och rådets rambeslut 2002/465/RIF⁸.

² Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism (EGT L 164, 22.6.2002, s. 3).

³ Rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater (EUT L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁴ Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁵ Rådets beslut 2005/671/RIF av den 20 september 2005 om informationsutbyte och samarbete när det gäller terroristbrott (EUT L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för **brotsbekämpande ändamål**, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁷ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁸ Rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper (EGT L 162, 20.6.2002, s. 1).

- (4) Terroristhotet har vuxit och utvecklats snabbt under de senaste åren. Personer som kallas "utländska terroriststridande" reser utomlands för terroriständamål. Återvändande utländska terroriststridande utgör ett förhöjt säkerhetshot för alla unionens medlemsstater. Utländska terroriststridande har kopplats till ■ attacker **och** planer nyligen **i flera medlemsstater**. Dessutom står Europeiska unionen och dess medlemsstater inför ökande hot från personer som inspireras av eller får instruktioner från terroristgrupper utomlands men som stannar kvar i Europa.
- (5) ***Förenta nationernas säkerhetsråd uttryckte i sin resolution 2178(2014) oro över det allt större hotet från utländska terroriststridande och krävde att FN:s samtliga medlemsstater skulle säkerställa att brott med anknytning till denna företeelse straffbeläggs i nationell lagstiftning. Europarådet antog 2015 i detta sammanhang ett tilläggsprotokoll till Europarådets konvention om förebyggande av terrorism (CETS nr 217).***

- (6) Med beaktande av terrorhotens utveckling och unionens och medlemsstaternas rättsliga skyldigheter enligt internationell rätt, bör definitionen av terroristbrott, ■ brott med anknytning till en terroristgrupp och brott med anknytning till terroristverksamhet tillnärmast ytterligare i samtliga medlemsstater, så att den på ett mer heltäckande sätt omfattar handlingar som har samband med i synnerhet utländska terroriststridande och finansiering av terrorism. Denna typ av handlingar bör vara straffbara även när de begås via internet, inbegripet sociala medier.
- (7) *Terrorismens gränsöverskridande karaktär kräver dessutom kraftfulla och samordnade motåtgärder och ett kraftfullt och samordnat samarbete såväl inom och mellan medlemsstaterna som med och mellan behöriga EU-byråer och EU-organ för motverkande av terrorism, däribland Eurojust och Europol. För detta ändamål bör man på ett effektivt sätt utnyttja de verktyg och resurser för samarbete som finns tillgängliga, till exempel gemensamma utredningsgrupper och samordningsmöten med stöd av Eurojust. Att terrorismen är världsomspännande till sin natur gör att det är nödvändigt med internationella motåtgärder, vilket kräver att unionen och dess medlemsstater fördjupar samarbetet med berörda tredjeländer. Kraftfulla och samordnade motåtgärder och ett kraftfullt och samordnat samarbete är också nödvändigt med tanke på säkrande och inhämtande av digitala bevis.*

- (8) *I detta direktiv finns en uttömmande förteckning över ett antal allvarliga brott, till exempel angrepp mot en persons liv, som är uppsåtliga gärningar som kan räknas som terroristbrott när och i den mån som de begås i något av de angivna terroristsyftena, dvs. att injaga allvarlig fruktan hos en befolkning, att otillbörligen tvinga en stat eller en internationell organisation att utföra eller att avstå från att utföra en viss handling eller att allvarligt destabilisera eller förstöra ett lands eller en internationell organisations grundläggande politiska, konstitutionella, ekonomiska eller sociala strukturer. Det om att begå en sådan uppsåtlig gärning bör också anses vara ett terroristbrott om det är fastställt på grundval av objektiva omständigheter att det framfördes i ett sådant terroristsyfte. Gärningar som syftar till att till exempel tvinga en regering till något, utan att det emellertid ingår i den uttömmande förteckningen över allvarliga brott, anses däremot inte som terroristbrott i enlighet med detta direktiv.*
- (9) Brotts med anknytning till terroristverksamhet är av mycket allvarlig art, eftersom de har potential att leda till att terroristbrott begås och möjliggöra för terrorister och terroristgrupper att bibehålla och ytterligare utveckla sin brottsliga verksamhet, vilket gör det berättigat att sådana handlingar straffbeläggs.

- (10) **Brott** som avser offentlig uppmaning till terroristbrott omfattar bland annat att förhårliga och rättfärdiga terrorism eller att sprida meddelanden eller bilder, inbegripet med anknytning till offer för terrorism, *på eller utanför internet* som ett sätt att *uppamma stöd* för terroristernas sak eller injaga allvarlig fruktan hos befolkningen. *Dessa handlingar bör straffbeläggas om de* medför fara för att terroristhandlingar begås. *I varje konkret fall bör vid bedömningen av huruvida de har medfört sådana fara de specifika omständigheterna i fallet beaktas, till exempel vem som framför budskapet till vem och det sammanhang där gärningen begås. Hur betydande och trolig faran är bör också beaktas vid tillämpningen av denna bestämmelse i enlighet med nationell lagstiftning.*

(11) *Kriminalisering av mottagande av utbildning för terroriständamål kompletterar det befintliga brottet tillhandahållande av utbildning och är särskilt utformat för att bemöta hoten från personer som aktivt förbereder sig för att begå terroristbrott, även de som i slutändan agerar ensamma. Mottagande av utbildning för terroriständamål innefattar inhämtande av kunskaper, dokumentation eller praktiska färdigheter. Självstudier, även med hjälp av internet eller genom att konsultera andra läromedel, bör också anses vara utbildning för terroriständamål om de är följden av aktiva handlingar och bedrivs med uppsåtet att utföra eller bidra till utförandet av en terroristattack. Mot bakgrund av alla specifika omständigheter i fallet kan man sluta sig till detta uppsåt av till exempel vilken typ av material det rör sig om och hur ofta det konsulterats. Detta innebär att nedladdning av en handledning i sprängämnestillverkning för ändamålet att begå ett terroristbrott skulle kunna anses utgöra mottagande av utbildning för terroriständamål. Att bara besöka webbplatser eller samla material för legitima ändamål, till exempel akademiska ändamål eller forskningsändamål, anses däremot inte vara utbildning för terroriständamål i enlighet med detta direktiv.*

- (12) Med hänsyn till hotets allvar och behovet av att i synnerhet hejda strömmen av utländska terroriststridande är det nödvändigt att straffbelägga **å ena sidan utresor** för terroriständamål, vilket inte endast omfattar att begå terroristbrott och tillhandahålla och motta utbildning utan även att delta i en terroristgrupps verksamhet. **Det är inte absolut nödvändigt att straffbelägga själva resandet som sådant. Vidare utgör inresor till unionens territorium för terroriständamål ett allt större säkerhetshot. Medlemsstaterna får också besluta att bemöta terroristhot som härrör från inresor för terroriständamål till den berörda medlemsstaten genom att straffbelägga förberedelse, som kan innefatta planering eller stämpling i syfte att begå eller medverka till ett terroristbrott.** Varje handling som underlättar sådana resor bör också straffbeläggas.
- (13) **Olaglig handel med skjutvapen, olja, narkotika, cigaretter, varumärkesförfalskade varor och kulturföremål har liksom människohandel, beskyddarverksamhet och utpressning blivit lukrativa sätt för terroristgrupper att få tillgång till finansiering. I detta sammanhang utgör de alltmer omfattande kopplingarna mellan den organiserade brottsligheten och terroristgrupper ett allt större säkerhetshot mot unionen och bör de därför tas i beaktande av myndigheterna i de medlemsstater som deltar i straffrättsliga förfaranden.**

- (14) *I direktiv (EU) 2015/849 fastställs gemensamma bestämmelser om förhindrande av att unionens finansiella system används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Utöver denna förebyggande ansats bör finansiering av terrorism vara straffbelagd i medlemsstaterna. Kriminaliseringen bör inte bara omfatta finansiering av terroristhandlingar utan även finansiering av en terroristgrupp samt andra brott med anknytning till terroristverksamhet, såsom rekrytering och utbildning eller resande för terroriständamål, i syfte att bryta ned de stödstrukturer som underlättar begåendet av terroristbrott. ■*
- (15) Tillhandahållande av materiellt stöd till terrorism genom personer som utför eller agerar som mellanhänder vid leveranser av eller rörlighet för tjänster, tillgångar och varor, inbegripet handelstransaktioner som medför införsel till eller utförsel från unionen, *såsom köp, förvärv eller utbyte av ett kulturföremål av arkeologiskt, konstnärligt, historiskt eller vetenskapligt intresse som på olaglig väg har bortförts från ett område som kontrollerades av en terroristgrupp vid tidpunkten för bortförandet*, bör vidare vara straffbelagt i medlemsstaterna som medhjälp till terrorism eller som finansiering av *terrorism* om det sker i vetskap om att dessa transaktioner eller vinningen av dem helt eller delvis kommer att användas för terroriständamål eller kommer att främja terroristgrupper. *Ytterligare åtgärder kan vara nödvändiga för att effektivt bekämpa den olagliga handeln med kulturföremål som en inkomstkälla för terroristgrupper.*

- (16) Försök till utlandsresor för terroriständamål och försök till tillhandahållande av utbildning och rekrytering för terroriständamål bör vara straffbara.
- (17) Vad gäller de brott som föreskrivs i detta direktiv måste begreppet uppsåt vara tillämpligt på alla brottsrekvisit. Bedömningen av om en handling eller underlåtenhet varit uppsåtlig får göras mot bakgrund av yttre faktiska omständigheter.
- (18) Det bör föreskrivas *påföljder och sanktioner* för fysiska och juridiska personer som begått eller är ansvariga för sådana brott, vilka återspeglar allvaret i brotten i fråga.
- (19) *I de fall där rekrytering och utbildning för terroriständamål är riktad mot ett barn bör medlemsstaterna säkerställa att domare har möjlighet att beakta denna omständighet när de utmäter straffet för gärningsmännen, även om det inte finns någon skyldighet för domarna att utdöma ett högre straff. Det är fortfarande domaren som bedömer denna omständighet tillsammans med övriga sakförhållanden i det aktuella fallet.*

- (20) Regler om behörighet bör fastställas för att säkerställa att ***brott som anges i detta direktiv*** kan bli föremål för en effektiv lagföring. Det förefaller i synnerhet ***lämpligt*** att fastställa behörighet för de brott som begåtts av personer som tillhandahåller utbildning för terroriständamål, oavsett nationalitet, på grund av de möjliga verkningarna av sådana handlingar på unionens territorium och på grund av det nära materiella sambandet mellan brotten tillhandahållande respektive mottagande av utbildning för terroriständamål.
- (21) ***För att säkerställa framgångsrika utredningar och åtal för terroristbrott, brott med anknytning till en terroristgrupp och brott med anknytning till terroristverksamhet bör de som har ansvaret för att utreda och lagföra sådana brott ha möjlighet att använda effektiva utredningsverktyg, såsom dem som används vid bekämpning av organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott. Användandet av sådana verktyg bör, i enlighet med nationell lagstiftning, vara riktat och ske med beaktande av proportionalitetsprincipen och de utredda brotternas art och allvar och med iakttagande av rätten till skydd av personuppgifter. Sådana verktyg bör om så är lämpligt omfatta till exempel husrannsakan, avlyssning, dold övervakning inklusive elektronisk övervakning, ljudinspelningar i privata eller offentliga fordon eller på privata eller offentliga platser, bildupptagningar av personer i privata eller offentliga fordon eller på privata eller offentliga platser och ekonomiska utredningar.***

(22) *Ett verkningsfullt sätt att bekämpa terrorism på internet är att vid källan avlägsna internetinnehåll som utgör offentlig uppmaning till terroristbrott. Medlemsstaterna bör anstränga sig på alla sätt för att samarbeta med tredjeländer i syfte att försöka se till att internetinnehåll som utgör offentlig uppmaning till terroristbrott avlägsnas från servrar som befinner sig på de ländernas territorium. I de fall där det inte är genomförbart att avlägsna sådant innehåll kan dock mekanismer införas för att blockera åtkomsten från unionens territorium till sådant innehåll. De åtgärder som medlemsstaterna vidtar i enlighet med detta direktiv för att avlägsna internetinnehåll som utgör offentlig uppmaning till terroristbrott eller, i de fall där detta inte är genomförbart, för att blockera åtkomsten till sådant innehåll kan grunda sig på offentliga åtgärder, till exempel lagstiftningsåtgärder, andra åtgärder än lagstiftningsåtgärder eller rättsliga åtgärder. I det sammanhanget påverkar inte detta direktiv vare sig frivilliga åtgärder som internetbranschen vidtar för att förhindra att dess tjänster missbrukas eller medlemsstaternas stöd till sådana åtgärder, till exempel upptäckt eller rapportering av terroristinnehåll. Oavsett vilken grund för åtgärderna eller metod som väljs bör medlemsstaterna säkerställa att den ger användare och tjänsteleverantörer en tillfredsställande nivå vad gäller rättssäkerhet och rättslig förutsebarhet och möjlighet till rättslig prövning i enlighet med nationell lagstiftning. Alla sådana åtgärder måste ta hänsyn till slutanvändarnas rättigheter, vara förenliga med gällande lagliga och rättsliga förfaranden och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.*

- (23) *Avlägsnande eller, där det inte är genomförbart, blockering av internetinnehåll som utgör offentlig uppmaning till terroristbrott i enlighet med detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som anges i direktiv 2000/31/EG (ehandelsdirektivet)⁹. I synnerhet bör inte tjänsteleverantörer åläggas någon allmän skyldighet att vare sig övervaka den information de överför eller lagrar eller aktivt efterforska fakta eller omständigheter som kan tyda på olaglig verksamhet. Inte heller bör värdtjänsteleverantörer hållas ansvariga såvida de inte har kännedom om förekomsten av olaglig verksamhet eller är medvetna om de fakta eller omständigheter som gör förekomsten av den olagliga verksamheten eller den olagliga informationen uppenbar.*
- (24) *För att verkningsfullt kunna bekämpa terrorism är det helt avgörande med ett effektivt utbyte mellan behöriga myndigheter och unionsbyråer av information som de behöriga myndigheterna anser vara relevant för förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning och lagföring av terroristbrott. Medlemsstaterna bör säkerställa att informationsutbytet sker på ett ändamålsenligt sätt och i rätt tid, i enlighet med nationell lagstiftning och den gällande rättsliga EU-ramen, t.ex. rådets beslut 2005/671/RIF, rådets beslut 2007/533/RIF och direktiv 2016/681/EU. När de överväger huruvida relevant information ska bli föremål för utbyte bör de nationella behöriga myndigheterna beakta det allvarliga hotet från terroristbrott.*

⁹ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).*

- (25) *För att stärka den befintliga ramen i fråga om informationsutbyte vid bekämpande av terrorism, som anges i rådets beslut 2005/671/RIF, bör medlemsstaterna säkerställa att relevant information som deras behöriga myndigheter samlat in inom ramen för straffrättsliga förfaranden, t.ex. brottsbekämpande myndigheter, åklagare eller undersökningsdomare, görs tillgängliga för motsvarande behöriga myndigheter i en annan medlemsstat för vilken de anser att denna information kan vara relevant. Som minimum ska sådan relevant information beroende på vad som är lämpligt innefatta den information som överförs till Europol eller Eurojust i enlighet med rådets beslut 2005/671/RIF. Detta omfattas av de EU-bestämmelser om dataskydd som anges i direktiv (EU) 2016/680 och påverkar inte tillämpningen av EU-bestämmelser om samarbete mellan behöriga nationella myndigheter inom ramen för straffrättsliga förfaranden, t.ex. direktiv 2014/41/RIF eller rambeslut 2006/960/RIF.*
- (26) *Relevant information som behöriga myndigheter i medlemsstaterna samlar in inom ramen för straffrättsliga förfaranden med anknytning till terroristbrott bör bli föremål för utbyte. Med straffrättsliga förfaranden avses alla stadier av förfarandena, från det tillfälle då en person blir misstänkt eller tilltalad för att ha begått ett brott fram till dess att det slutliga avgörandet av om personen har begått det aktuella brottet har vunnit laga kraft.*

- (27) *Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för skydd, stöd och hjälp som svarar mot de särskilda behoven hos offer för terrorism i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU¹⁰ och ytterligare preciseringar i detta direktiv. Offer för terrorism är de brottsoffer som i enlighet med definitionen i artikel 2 i direktiv 2012/29/EU är fysiska personer som lidit fysisk, psykisk eller emotionell skada eller ekonomisk förlust som en direkt följd av ett terroristbrott och familjemedlemmar till en person vars död var en direkt följd av ett terroristbrott vilka har lidit skada av den personens död. Familjemedlemmar till överlevande offer för terrorism i enlighet med definitionen i artikel 2 i direktiv 2012/29/EU har tillgång till stödtjänster för brottsoffer och skyddsåtgärder i enlighet med direktiv 2012/29/EU.*
- (28) *Bistånd avseende brottsoffrens begäranden om ersättning påverkar inte utan kompletterar det bistånd som biståndsmyndigheter i enlighet med direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer ger offer för terrorism med avseende på ersättning till brottsoffer. Detta påverkar inte tillämpningen av de nationella bestämmelserna om juridiskt ombud för ändamålet att begära ersättning, t.ex. genom rättshjälpsförfaranden, eller eventuella andra tillämpliga nationella bestämmelser om ersättning.*

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (29) *Medlemsstaterna bör säkerställa att man inom den nationella infrastrukturen för insatser vid nödsituationer på ett heltäckande sätt kan möta de särskilda behoven hos offer för terrorism omedelbart efter en terroristattack och så länge det är nödvändigt därefter. För detta ändamål får medlemsstaterna inrätta en samlad och uppdaterad webbplats med all relevant information och ett krisstödscentrum för brottsoffer och deras familjemedlemmar vilket erbjuder akut psykologisk hjälp och känslomässigt stöd. Medlemsstatsinitiativ i detta avseende bör ges stöd genom att man till fullo utnyttjar de tillgängliga gemensamma stödmekanismerna och stödresurserna på EU-nivå. Stödtjänsterna bör beakta att de särskilda behoven hos offer för terrorism kan utvecklas med tiden. Med tanke på detta bör medlemsstaterna säkerställa att stödtjänsterna i första hand omfattar åtminstone de känslomässiga och psykologiska behoven hos de mest utsatta offren för terrorism och ger information till alla offer för terrorism om tillgången till ytterligare emotionellt och psykologiskt stöd, inbegripet traumastöd och traumarådgivning.*
- (30) Medlemsstaterna bör ■ säkerställa att *alla offer för terrorism har tillgång till information om offrens rättigheter, om tillgängliga stödtjänster och system för ersättning i den medlemsstat där terroristbrottet begicks. De berörda medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att underlätta samarbete sinsemellan i syfte att säkerställa att offer för terrorism som är bosatta i en annan medlemsstat än den där terroristbrottet begicks har faktisk tillgång till sådan information.* Medlemsstaterna bör vidare säkerställa att offren för terrorism har tillgång till ■ stödtjänster på längre sikt i det land där de är bosatta, även om terroristbrottet ägde rum i ett annat EU-land.

- (31) *Förebyggande och förhindrande av radikaliserings som leder till terrorism och av rekrytering till terrorism, däribland radikaliserings på internet, kräver ett långsiktigt, proaktivt och övergripande arbetssätt, vilket också återspeglas i den EU:s reviderade strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism från 2014 och i rådets slutsatser om förstärkning av de straffrättsliga åtgärderna mot radikaliserings som leder till terrorism och våldsam extremism. Ett sådant arbetssätt bör förena åtgärder på det straffrättsliga området med politikför utbildning, social inkludering och integration och tillhandahållande av verkningsfulla program för avradikaliserings, avståndstagande och utträde eller återanpassning, bl.a. i ett fängelse- och skyddstillsynssammanhang. Medlemsstaterna bör dela med sig av god praxis i fråga om verkningsfulla åtgärder och projekt inom detta område, i synnerhet vad gäller utländska terroriststridande och återvändare, där så är lämpligt i samarbete med de berörda EU-byråerna och kommissionen.*
- (32) *Medlemsstaterna bör fortsätta sina ansträngningar för att förebygga, förhindra och motverka radikaliserings som leder till terrorism genom samordning, genom att dela med sig av information om och erfarenheter av nationell politik för förebyggande och förhindrande och genom att genomföra eller, i förekommande fall, uppdatera nationell politik för förebyggande och förhindrande med beaktande av sina egna behov, mål och förmågor och med utgångspunkt i sina egna erfarenheter. Kommissionen bör där så är lämpligt ge stöd till nationella, regionala och lokala myndigheter när det gäller att utveckla förebyggande strategier.*

- (33) *Medlemsstaterna bör, alltefter varje lands relevanta behov och särskilda omständigheter, ge stöd till yrkesverksamma, däribland partner i det civila samhället som sannolikt kommer i kontakt med personer som är mottagliga för radikaliserings. Sådana stödåtgärder kan i synnerhet innefatta utbildnings- och informationsåtgärder med syftet att göra det möjligt för dem att känna igen och ta itu med tecken på radikaliserings. Dessa åtgärder ska där så är lämpligt vidtas i samarbete med privata företag, berörda organisationer i det civila samhället, lokalsamhällen och andra berörda parter.*
- (34) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och de därför, på grund av behovet av regler som är harmoniserade på europeisk nivå, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(35) Detta direktiv är förenlig med de principer som erkänns i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, med grundläggande rättigheter och friheter och med de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet de som anges i **avdelningarna** II, III, V och VI i denna, som omfattar bland annat rätt till frihet och säkerhet, yttrandefrihet och informationsfrihet, föreningsfrihet och tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, generellt förbud mot diskriminering, särskilt på grund av ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, rätt till respekt för privatlivet och familjelivet och rätt till skydd av personuppgifter, principen om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff, som också omfattar kravet på precision, klarhet och förutsägbarhet inom straffrätten, oskuldspresumtionen samt fri rörlighet, som föreskrivs i artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i direktiv 2004/38/EG. Detta direktiv måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer, **även med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och andra skyldigheter på människorättsområdet enligt internationell rätt.**

- (36) *Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas skyldigheter enligt unionsrätten med avseende på de processuella rättigheterna för misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden.*
- (37) *Detta direktiv bör inte medföra att medlemsstaternas rättigheter, skyldigheter eller ansvar enligt internationell rätt ändras, inbegripet internationell humanitär rätt. Väpnade styrkors verksamhet under en väpnad konflikt, vilken lyder under internationell humanitär rätt enligt definitionen av detta begrepp i internationell humanitär rätt, och till den del verksamheten lyder under andra regler i internationell rätt, verksamhet som bedrivs av en stats militära styrkor i samband med utövandet av dessas officiella uppgifter, omfattas inte av detta direktiv.*
- (38) Humanitär verksamhet som bedrivs av opartiska humanitära organisationer som erkänns av internationell rätt, inklusive internationell humanitär rätt, omfattas inte av detta direktiv, med beaktande av rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

- (39) Genomförandet av kriminaliseringen enligt detta direktiv bör stå i proportion till brottets art och omständigheter, med respekt för de legitima mål som eftersträvas och deras nödvändighet i ett demokratiskt samhälle, och bör utesluta varje form av godtycke, *rasism* eller diskriminering.
- (40) *Inget i detta direktiv bör tolkas som att avsikten är att inskränka eller begränsa spridning av information i vetenskapligt eller akademiskt syfte eller för rapporteringsändamål. Rätten att uttrycka radikala, polemiska eller kontroversiella ståndpunkter i den offentliga debatten om känsliga politiska frågor faller utanför detta direktivs tillämpningsområde och i synnerhet utanför definitionen av offentlig uppmaning till terroristbrott.*
- (41) *Detta direktiv ersätter rambeslut 2002/475/RIF¹ med avseende på de medlemsstater som är bundna av detta direktiv och ändrar rådets beslut 2005/671/RIF.*

1

- (42) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i detta protokoll, deltar Förenade kungariket och Irland inte i antagandet och tillämpningen av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket och Irland.
- (43) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark ■ .

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I: SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer minimiregler för definitionen av straffbara gärningar samt påföljder och sanktioner på området terroristbrott, brott med anknytning till en terroristgrupp och brott med anknytning till terroristverksamhet samt åtgärder för skydd av *och stöd* och hjälp till offer för terrorism.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *medel*: tillgångar av alla slag, både materiella och immateriella, lösa och fasta, oberoende av hur de anskaffats, samt rättsliga handlingar och instrument av alla slag, även i elektronisk eller digital form, som utgör bevis på äganderätt till eller intresse i sådana tillgångar, inbegripet men inte begränsat till bankkrediter, resecheckar, bankcheckar, betalningsordrar, aktier och andelar, värdepapper, obligationer, växlar och rembursar.

- b) *juridisk person*: varje enhet som är en juridisk person enligt tillämplig rätt, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.
- c) *terroristgrupp*: en strukturerad grupp av en viss varaktighet bestående av mer än två personer, som handlar i samförstånd för att begå terroristbrott. ■ Med termen *strukturerad grupp* avses en grupp som inte tillkommit slumpartat i det omedelbara syftet att begå ett brott och som inte nödvändigtvis har formellt fastställda roller för medlemmarna, kontinuitet i sammansättningen eller en noggrant utarbetad struktur.

AVDELNING II:

TERRORISTBROTT OCH BROTT MED ANKNYTNING TILL EN TERRORISTGRUPP

Artikel 3

Terroristbrott

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att *följande* uppsåtliga gärningar ■, som definieras som brott enligt nationell rätt, när de genom sin art eller sitt sammanhang allvarligt kan skada ett land eller en internationell organisation, definieras som terroristbrott när de begås för ■ ett ■ eller flera av följande *syften enligt punkt 2:*

■

- a) *Angrepp* mot en persons liv som kan leda till döden.
- b) Angrepp på en persons fysiska integritet.
- c) Människorov eller tagande av gisslan.

- d) Förorsakande av omfattande förstörelse av en statlig eller annan offentlig anläggning, transportsystem, infrastruktur, inklusive ett informationssystem, en fast plattform belägen på kontinentalsockeln, en offentlig plats eller privat egendom, som sannolikt utsätter människoliv för fara eller förorsakar betydande ekonomiska förluster.
- e) Kapning av luftfartyg, fartyg eller andra allmänna transportmedel eller godstransportmedel.
- f) Tillverkning, innehav, förvärv, transport, tillhandahållande eller användning av skjutvapen, sprängämnen eller *kemiska*, biologiska, *radiologiska* eller *nukleära* vapen samt forskning om och utveckling av *sådana* vapen.
- g) Utsläpp av farliga ämnen eller orsakande av brand, översvämningar eller explosioner vilka utsätter människoliv för fara.
- h) Störande eller avbrytande av försörjningen med vatten, elkraft eller andra grundläggande naturresurser, vilket har till verkan att människoliv utsätts för fara.

- i) *Olaglig systemstörning, enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2013/40/EU om angrepp mot informationssystem, i fall där artikel 9.3 eller 9.4 b eller 9.4 c i det direktivet gäller, och olaglig datastörning, enligt vad som avses i artikel 5 i direktiv 2013/40/EU om angrepp mot informationssystem, i fall där artikel 9.4 c i det direktivet gäller.*
- j) Hot om att utföra någon av de gärningar som anges i leden a–i.

2. *De syften som avses i punkt 1 är följande:*

- a) *Injaga allvarlig fruktan hos en befolkning.*
- b) *Otillbörligen tvinga en stat eller en internationell organisation att utföra eller att avstå från att utföra en viss handling.*
- c) *Allvarligt destabilisera eller förstöra ett lands eller en internationell organisations grundläggande politiska, konstitutionella, ekonomiska eller sociala strukturer.*

Artikel 4

Brott med anknytning till en terroristgrupp

Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande gärningar, om de begåtts uppsåtligen, är straffbara:

- a) Att leda en terroristgrupp.
- b) Att delta i en terroristgrupps verksamhet, vari inbegripes att förse den med information eller materiella resurser eller att bidra med någon form av finansiering av dess verksamhet, med vetskap om att sådant deltagande kommer att bidra till terroristgruppens brottsliga verksamhet.

AVDELNING III: BROTT MED ANKNYTNING TILL TERRORISTVERKSAMHET

Artikel 5

Offentlig uppmaning till terroristbrott

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att spridande eller på annat sätt tillgängliggörande för allmänheten, *med alla medel, såväl på som utanför internet*, av ett meddelande i syfte att anstifta till något av de brott som anges i artikel 3.1 a–i utgör en straffbar gärning om den begås uppsåtligen, om detta handlande, *direkt eller indirekt, till exempel genom förhårligande av terroristhandlingar, innebär ett förespråkande av utförandet av terroristbrott och därigenom medför* fara för att ett eller flera sådana brott begås.

Artikel 6

Rekrytering för terroriständamål

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att värvning av en annan person för att begå *eller bidra till begåendet av* något av de brott som anges i artikel 3.1 a–i eller i artikel 4 utgör en straffbar gärning om den begåtts uppsåtligen.

Artikel 7

Tillhandahållande av utbildning för terroriständamål

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillhandahållande av instruktioner för tillverkning eller användning av sprängämnen, skjutvapen, andra vapen eller skadliga eller farliga ämnen eller om andra särskilda metoder eller tekniker, i syfte att begå eller bidra till utförandet av något av de brott som anges i artikel 3.1 a–i, med vetskap om att de kunskaper som tillhandahålls är avsedda för detta ändamål, utgör en straffbar gärning om den begåtts uppsåtligen.

Artikel 8

Mottagande av utbildning för terroriständamål

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att mottagande av instruktioner om tillverkning eller användning av sprängämnen, skjutvapen, andra vapen eller skadliga eller farliga ämnen eller om andra särskilda metoder eller tekniker, i syfte att begå eller bidra till utförandet av något av de brott som anges i artikel 3.1 a–i, utgör en straffbar gärning om den begås uppsåtligen.

Artikel 9

Utlandsresor **■** för terroriständamål

1. *Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resor till **ett annat land än till den medlemsstaten**, i syfte att begå eller bidra till utförandet av ett terroristbrott som avses i artikel 3, delta i en terroristgrupps verksamhet **med vetskap om att sådant deltagande kommer att bidra till denna grupps brottsliga verksamhet enligt** vad som avses i artikel 4 eller tillhandahålla eller motta utbildning för terroriständamål enligt vad som avses i artiklarna 7 och 8 utgör en straffbar gärning om den begåtts uppsåtligen.*
2. *Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en av följande gärningar, om den begåtts uppsåtligen, är straffbar:*
 - a) *Resor till den medlemsstaten, i syfte att begå eller bidra till utförandet av ett terroristbrott som avses i artikel 3, delta i en terroristgrupps verksamhet med vetskap om att sådant deltagande kommer att bidra till denna grupps brottsliga verksamhet enligt vad som avses i artikel 4 eller tillhandahålla eller motta utbildning för terroriständamål enligt vad som avses i artiklarna 7 och 8, eller*

- b) *förberedelser som vidtagits av en person som reser in i den medlemsstaten med avsikt att begå ett terroristbrott eller bidra till att ett terroristbrott begås enligt artikel 3.*

Artikel 10

Organisera eller på annat sätt underlätta ■ resor för terroriständamål

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje åtgärd av organisatorisk eller underlättande art varigenom en person får hjälp med att resa ■ för terroriständamål, enligt vad som avses i artikel 9.1 och 9.2 a, med vetskap om att hjälpen ges för detta syfte, utgör en straffbar gärning om den begås uppsåtligen.

Artikel 11

Finansiering av terrorism

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillhandahållande eller insamling av medel, oavsett metod, direkt eller indirekt, med *avsikten* att de ■ ska användas eller *med vetskap* om att de helt eller delvis kommer att användas för att begå eller *bidra till* något av de *brott* som avses i artiklarna 3–10 ■ utgör en straffbar gärning om den begås uppsåtligen.

2. *Om finansiering av terrorism enligt vad som avses i punkt 1 avser något av de brott som anges i artiklarna 3, 4 och 9, ska det inte vara nödvändigt att medlen faktiskt helt eller delvis används för att begå eller bidra till något av de brotten och det ska inte heller krävas att förövaren känner till för vilket eller vilka specifika brott som medlen ska användas.*

Artikel 12

Andra brott med anknytning till terroristverksamhet

*Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande **uppsåtliga gärningar ska betraktas som brott med anknytning till terroristverksamhet:***

- a) Grov stöld i syfte att begå något av de brott som anges i artikel 3. ■*
- b) Utpressning i syfte att **begå** något av de brott som anges i artikel 3. ■*
- c) Upprättande **eller användning** av förfalskade administrativa dokument i syfte att begå något av de brott som anges i artikel 3.1 a–i ■ , artikel 4 b **och artikel 9.***

■

**AVDELNING IV: ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM TERRORISTBROTT, BROTT MED
ANKNYTNING TILL EN TERRORISTGRUPP OCH BROTT MED ANKNYTNING TILL
TERRORISTVERKSAMHET**

Artikel 13

Anknytning till terroristbrott

För att ett brott som avses i artikel 4 och i avdelning III ska vara straffbart ska det inte vara nödvändigt att ett terroristbrott faktiskt har begåtts och det ska inte heller vara nödvändigt **■**, vad gäller de brott som avses i artiklarna **5–10 och 12**, att ***fastställa en koppling till något annat specifikt brott som anges i detta direktiv.***

Artikel 14

Medhjälp, anstiftan och försök

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medhjälp till något av de brott som avses i artiklarna 3–8, 11 **och 12** utgör en straffbar gärning.
2. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anstiftan till något av de brott som avses i artiklarna 3–**12** utgör en straffbar gärning.

3. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att försök att begå något av de brott som avses i artiklarna 3, 6, 7, 9.1, 9.2 a, 11 *och* 12, med undantag för innehav enligt artikel 3.1 f och det brott som avses i artikel 3.1 j, utgör en straffbar gärning.

Artikel 15

Påföljder för fysiska personer

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3–12 och 14 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder, som kan medföra *överlämnande eller* utlämning.
2. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de terroristbrott som avses i artikel 3 och de brott som avses i artikel 14, i den mån de har anknytning till terroristbrott, beläggs med ett frihetsstraff som är strängare än det som föreskrivs i nationell lag för sådana brott i avsaknad av det särskilda uppsåt som krävs enligt artikel 3, utom då de föreskrivna påföljderna redan är de maximistraff som kan utdömas enligt nationell lag.

3. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att brott som anges i artikel 4 beläggs med ett frihetsstraff med ett maximistraff på minst femton år för det brott som avses i artikel 4 a ■ och på minst åtta år för de brott som avses i artikel 4 b ■ . Om det terroristbrott som avses i artikel 3.1 j begås av en person som leder en terroristgrupp, enligt vad som avses i artikel 4 a, ska maximistraffet vara minst åtta år.
4. ***Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att man vid utmätandet av straff för ett brott som avses i artiklarna 6 och 7 och som riktats mot ett barn ska kunna beakta denna omständighet i enlighet med nationell lagstiftning.***

Artikel 16

Förmildrande omständigheter

Varje medlemsstat får vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de påföljder som anges i artikel 15 ska kunna lindras, om gärningsmannen

- a) tar avstånd från terroristverksamhet, och

- b) förser de administrativa eller rättsliga myndigheterna med information som de inte skulle ha kunnat erhålla på annat sätt och som hjälper dem att
1. förebygga eller mildra effekterna av brottet,
 2. identifiera eller väcka åtal mot de övriga gärningsmännen,
 3. finna bevis, eller
 4. förebygga ytterligare brott enligt artiklarna 3–**12** och 14.

Artikel 17

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för de brott som avses i artiklarna 3–**12** och 14, om de begås till deras förmån av en person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på något av följande:
 - a) Behörighet att företräda den juridiska personen.
 - b) Befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar.
 - c) Befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska också vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar, om brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av en person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennas förmån begå något av de brott som avses i artiklarna 3–12 och 14.
3. De juridiska personernas ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till något av de brott som avses i artiklarna 3–12 och 14.

Artikel 18

Sanktioner för juridiska personer

Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som förklarats ansvarig i enlighet med artikel 17 ska kunna bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som innefattar bötesstraff eller administrativa avgifter och eventuellt andra påföljder, som t.ex.

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om avveckling av verksamheten, och
- e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå brottet.

Artikel 19

Behörighet och åtal

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3–12 och 14 i följande fall:
 - a) Brottet har begåtts helt eller delvis inom dess territorium.
 - b) Brottet har begåtts ombord på ett fartyg som för medlemsstatens flagg eller ett luftfartyg registrerat i medlemsstaten.
 - c) Gärningsmannen är medborgare eller bosatt i medlemsstaten.

■

- d) Brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad inom dess territorium.
- e) Brottet har begåtts mot den berörda medlemsstatens institutioner eller befolkning eller mot en eller ett av Europeiska unionens institutioner, organ eller byråer med sitt säte i medlemsstaten.

Varje medlemsstat får utvidga sin behörighet om brottet har begåtts inom en medlemsstats territorium.

2. ***Varje medlemsstat får utvidga sin behörighet beträffande utbildning för terroriständamål enligt vad som avses i artikel 7, om gärningsmannen tillhandahåller utbildning till medborgare eller bosatta i medlemsstaten och punkt 1 inte är tillämplig. Medlemsstaten ska informera kommissionen om detta.***
3. När ett brott omfattas av fler än en medlemsstats behörighet och vilken som helst av dessa medlemsstater har faktisk möjlighet att lagföra på grundval av samma omständigheter, ska de berörda medlemsstaterna samarbeta för att besluta vilken av dem som ska lagföra gärningsmännen för att om möjligt centralisera förfarandena till en enda medlemsstat. I detta syfte får medlemsstaterna anlita Eurojust för att underlätta samarbetet mellan sina rättsliga myndigheter och samordningen av sin verksamhet. ■

Hänsyn ska tas till följande faktorer:

- a) Medlemsstaten ska vara den på vars territorium brottet begåtts.
 - b) Medlemsstaten ska vara den i vilken gärningsmannen är medborgare eller bosatt.
 - c) Medlemsstaten ska vara den som offren kommer ifrån.
 - d) Medlemsstaten ska vara den på vars territorium gärningsmannen påträffats.
4. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3–12 och 14 i de fall den vägrar att överlämna eller utlämna en person som misstänks för eller som dömts för ett sådant brott till en annan medlemsstat eller till ett tredjeland.
5. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess behörighet omfattar fall där något av de brott som avses i artiklarna 4 och 14 helt eller delvis har begåtts inom dess territorium, oavsett var terroristgruppen är baserad eller utövar sin brottsliga verksamhet.
6. Denna artikel ska inte utesluta utövande av den behörighet i straffrättsliga frågor som fastställts av en medlemsstat i enlighet med dess nationella lagstiftning.

Artikel 20

Utredningsverktyg och förverkande

1. *Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, är tillgängliga för de personer, enheter eller avdelningar som har ansvaret för att utreda eller lagföra de brott som avses i artiklarna 3–12.*
2. *Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2014/42/EU¹¹ fryser och förverkar, beroende på vad som är lämpligt, vinning av något av de brott som avses i det här direktivet och hjälpmedel som använts eller varit avsedda att användas för att begå eller medverka till något av dessa.*

Artikel 21

Åtgärder mot internetinnehåll som utgör en offentlig uppmaning att begå terroristbrott

1. *Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att internetinnehåll som finns på servrar på deras territorium och som utgör en offentlig uppmaning att begå terroristbrott enligt artikel 5 utan dröjsmål avlägsnas. De ska också sträva efter att få bort sådant innehåll som finns på servrar utanför deras territorium.*

¹¹ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).*

2. *När det inte är praktiskt möjligt att avlägsna sådant innehåll får medlemsstaterna vidta åtgärder för att för internetanvändarna inom respektive territorium blockera åtkomsten till det innehåll som avses i punkt 1.*
3. *Åtgärder för att avlägsna och blockera innehåll måste inrättas genom transparenta förfaranden och ska tillhandahålla adekvata skyddsmekanismer, särskilt för att säkerställa att begränsningen inskränks till vad som är nödvändigt och proportionerligt och att användarna informeras om orsaken till begränsningen. Skyddsmekanismer i samband med avlägsnande eller blockering ska också inbegripa möjlighet till rättslig prövning.*

Artikel 22

Ändringar i rådets beslut 2005/671/RIF

1. *Artikel 1 a ska ersättas med följande:*

"a) terroristbrott: de brott som avses i direktiv .../.../EU om bekämpande av terrorism."

2. *Artikel 2 ska ändras på följande sätt:*

a) *Punkt 6 ska ersättas med följande:*

"6. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att relevant information som samlats in av dess behöriga myndighet inom ramen för ett straffrättsligt förfarande avseende terroristbrott så snart som möjligt görs tillgänglig, antingen på begäran eller spontant och i enlighet med nationell lagstiftning och relevanta internationella rättsliga instrument, för de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat, när informationen kan användas i den medlemsstaten för förebyggande, förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning och lagföring av de terroristbrott som avses i direktiv .../.../EU om bekämpande av terrorism."

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

"7. Punkt 6 är inte tillämplig när informationsutbytet skulle äventyra pågående utredningar eller enskilda personers säkerhet eller strida mot viktiga säkerhetsintressen i den berörda medlemsstaten."

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

"8. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att deras behöriga myndigheter, när de erhåller den information som avses i punkt 6, i god tid vidtar åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning, beroende på vad som är lämpligt."

Artikel 23

Grundläggande fri- och rättigheter

- 1. Detta direktiv ska inte kunna ha som effekt att skyldigheterna att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsprinciperna i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen ändras.*
- 2. Medlemsstaterna får fastställa villkor som krävs av och ligger i linje med de grundläggande principerna för pressfrihet och andra mediers frihet vad gäller rättigheter och ansvar samt rättegångsgarantier för pressen eller andra medier, om de gäller fastställande eller begränsning av ansvar.*

**AVDELNING V: BESTÄMMELSER OM SKYDD AV, STÖD TILL OCH RÄTTIGHETER FÖR
OFFER FÖR TERRORISM**

Artikel 24

Hjälp och stöd till offer för terrorism

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att utredningar av eller lagföring för brott som omfattas av detta direktiv inte är beroende av att ett offer för terrorism eller en annan person som utsatts för brottet gör en anmälan eller framställer en anklagelse, åtminstone inte om gärningarna begåtts på medlemsstatens territorium.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att *stöd*tjänster i syfte att *möta särskilda behov hos* offer för terrorism finns inrättade *i enlighet med direktiv 2012/29/EU och att dessa finns att tillgå för offer för terrorism omedelbart efter en terroristattack och så länge det är nödvändigt därefter. Sådana stöd*tjänster ska *tillhandahållas utöver eller som en integrerad del av allmänna stöd*tjänster för brottsoffer, vilka kan anlita redan befintliga enheter som *tillhandahåller specialiserat stöd.*

3. **Stödtjänsterna ska kunna** tillhandahålla hjälp och stöd till **offer för terrorism** i enlighet med deras specifika behov ■ . Tjänsterna ska vara konfidentiella, kostnadsfria och lättillgängliga för alla offer för terrorism. De ska särskilt omfatta följande:
- a) Emotionellt och psykologiskt stöd, såsom traumastöd och traumarådgivning.
 - b) Rådgivning och information om relevanta rättsliga, praktiska eller **ekonomiska frågor; tjänsterna ska bland annat göra det lättare att utöva den rätt till information som offren för terrorism har enligt artikel 26.**
 - c) **Hjälp att kräva den ersättning som enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning finns att tillgå för offren för terrorism.**
4. **Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns mekanismer eller protokoll som gör det möjligt att aktivera stödtjänster för offer för terrorism inom ramen för inom ramen för deras nationella infrastrukturer för insatser vid nödsituationer. Sådana protokoll eller mekanismer ska medge samordning mellan relevanta myndigheter, byråer och organ så att offren och deras familjer på ett heltäckande sätt kan få sina behov tillgodosedda omedelbart efter en terroristattack och så länge det är nödvändigt därefter, inbegripet adekvata medel för att göra det lättare att identifiera och kommunicera med offren och deras familjer.**

5. *Medlemsstaterna ska säkerställa att adekvat medicinsk behandling tillhandahålls till offer för terrorism omedelbart efter en terroristattack och så länge det är nödvändigt därefter. Medlemsstaterna ska bibehålla rätten att organisera tillhandahållandet av medicinsk behandling av offer för terrorism i enlighet med respektive nationella hälso- och sjukvårdssystem.*
6. *Medlemsstaterna ska säkerställa att offer för terrorism i enlighet med artikel 13 i direktiv 2012/29/EU har tillgång till rättshjälp när de är parter i straffrättsliga förfaranden. Medlemsstaterna ska säkerställa att brottets allvar och omständigheterna kring brottet vederbörligen återspeglas i de villkor eller processuella regler enligt vilka offer för terrorism har tillgång till rättshjälp i enlighet med nationell lagstiftning.*
7. Detta direktiv ska tillämpas utöver och utan att det påverkar de åtgärder som föreskrivs i direktiv 2012/29/EU.

Artikel 25

Skydd av offer för terrorism

Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder finns tillgängliga för att skydda offer för terrorism och deras familjemedlemmar i enlighet med direktiv 2012/29/EU. Vid bedömningen av huruvida och i vilken utsträckning de bör få del av skyddsåtgärder under de straffrättsliga förfarandenas gång ska särskild uppmärksamhet ägnas åt risken för hot eller vedergällning och behovet av att skydda värdigheten och den fysiska integriteten hos offer för terrorism, inbegripet vid förhör och vittnesmål.

Artikel 26

Rättigheter för offer för terrorism bosatta i en annan medlemsstat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ■ offer för terrorism som är bosatta i en annan medlemsstat än den där terroristbrottet begicks har tillgång till information om *sina rättigheter*, tillgängliga stödtjänster och ■ system för ersättning *i den medlemsstat där terroristbrottet begicks. I detta sammanhang ska de berörda medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter eller enheter som tillhandahåller specialiserat stöd för att säkerställa att offer ges faktisk tillgång till sådan information.*
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla offer för terrorism har tillgång till de tjänster för hjälp och stöd som föreskrivs i artikel 24.3 *a och b* på territoriet i den medlemsstat i vilken de är bosatta, även om terroristbrottet begicks i en annan medlemsstat.

AVDELNING VI: SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

Ersättande av rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism

Rambeslut 2002/475/RIF ska ersättas med avseende på de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande, dock utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter vad gäller ■ tidsfristen för införlivande av det rambeslutet med nationell rätt.

Med avseende på medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande ska hänvisningar till rambeslut 2002/475/RIF anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 28

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [**18** månader efter antagandet] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 29

Rapportering

1. Kommissionen ska senast den [**18** månader efter tidsfristen för genomförande av detta direktiv] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2. Kommissionen ska senast den [36 månader efter tidsfristen för genomförande av detta direktiv] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av detta direktivs ■ mervärde för bekämpandet av terrorism. **Rapporten ska också behandla detta direktivs inverkan på de grundläggande fri- och rättigheterna, inbegripet icke-diskriminering, rättsstaten samt omfattningen av det skydd och stöd som tillhandahålls offer för terrorism.** Kommissionen ska beakta den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med beslut 2005/671/RIF **och all annan relevant information om utövandet av befogenheter enligt lagar om bekämpning av terrorism med koppling till införlivandet och genomförandet av detta direktiv. På grundval av denna utvärdering ska kommissionen vid behov fatta beslut om lämplig uppföljning.**

Artikel 30

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 31

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Gemensamt uttalande från Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen vid antagandet av direktivet om bekämpande av terrorism

Den senaste tidens terroristattacker i Europa har lyft fram behovet av ökade insatser för att trygga säkerheten, samtidigt som man främjar respekten för våra gemensamma värden, däribland rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna. För att det växande terroristhotet ska kunna bemötas på ett övergripande sätt måste en förstärkt kriminaliseringsram för bekämpning av terrorism kompletteras med effektiva åtgärder som ska förhindra radikaliserings som leder till terrorism och ett effektivt utbyte av information om terroristbrott.

Det är i denna anda som EU:s institutioner och medlemsstater tillsammans uttrycker sitt åtagande att – inom deras respektive kompetensområde – fortsätta att ta fram och investera i effektiva förebyggande åtgärder som en del av en mångsidig och sektorsövergripande strategi som omfattar alla relevanta politikområden, särskilt på området för utbildning, social inkludering och integration, och alla berörda parter, inbegripet civilsamhällets organisationer, lokalsamhällen eller industriparter.

Kommissionen kommer att stödja medlemsstaternas insatser särskilt genom att erbjuda ekonomiskt stöd till projekt för utveckling av verktyg mot radikaliserings och genom EU-omfattade initiativ och nätverk, såsom nätverket för kunskapsspridning om radikaliserings.

Europeiska unionens råd, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen betonar att all relevant information om förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning och lagföring av terroristbrott effektivt och snabbt måste utbytas mellan behöriga myndigheter i unionen. Det är här synnerligen viktigt att unionens befintliga instrument, kanaler och byråer för informationsutbyte utnyttjas fullt ut, och att all antagen unionslagstiftning snabbt genomförs.

De tre institutionerna bekräftar att det finns ett behov av att göra en bedömning av hur de allmänna ramarna för EU:s informationsutbyte fungerar och att med konkreta åtgärder ta itu med eventuella brister, inbegripet mot bakgrund av färdplanen för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen, inbegripet interoperabilitetslösningar på området för rättsliga och inrikes frågor¹².

¹² Dok. 9368/1/16.